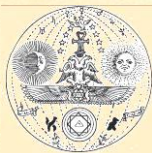

Για την Παραδοσιακή σημασία της Τεκτονικής Μύησης
Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini
33° 90° 97°

Όλο και πιο έντονα, ο ονομαζόμενος σύγχρονος μυητικός κόσμος της Δύσης – συμπεριλαμβανομένου του μεγαλύτερου μέρους των Τεκτονικών Οργανισμών – τείνει να αναμειγνύει, να συγχέει και, σε ακραίες περιπτώσεις, ακόμη και να ξεχνά εντελώς τις σημασίες και τις οντολογικές βάσεις που, αντιθέτως, θα έπρεπε να τον διακρίνουν από τις βέβηλες οργανώσεις, οι οποίες προτείνουν ως ιδιαίτερους σκοπούς τους την επίτευξη μιας ηθικής, πολιτιστικής ή φιλοσοφικής κατάστασης, η οποία δεν έχει καμία σχέση με τον αυθεντικό στόχο της Μύησης και της Βασιλικής Τέχνης¹.

Αν το εξετάσουμε προσεκτικά, μέσα στους τεκτονικούς βαθμούς περιέχεται ολόκληρη η μυητική διαδικασία, μολονότι το μεγαλύτερο μέρος των σύγχρονων Τεκτόνων δεν ενδιαφέρεται καθόλου να εμβαθύνει στη σημασία της, προτιμώντας, αντί της θεμελιώδους αποστολής της – η οποία είναι και παραμένει η υπενθύμιση της Αρχέγονης Παράδοσης και της βαθιάς πνευματικότητάς της – άχρηστες και στείρες πρωτοβουλίες κοινωνικού, πολιτικού, θρησκευτικού, φιλανθρωπικού, πολιτιστικού κ.λπ. χαρακτήρα.

Πρέπει επίσης να διευκρινιστεί και να τονιστεί ότι το λεγόμενο πολιτιστικό υπόβαθρο των βέβηλων επιστημών μπορεί ακόμη και να αποτελέσει σοβαρό εμπόδιο στην αφομοίωση των αξιών και των περιεχομένων που διατηρούν στο εσωτερικό τους τα εσωτερικά δόγματα.

Μια Μυητική Σχολή αντάξια αυτού του ονόματός της απαιτεί την, τουλάχιστον μερική, παραμέριση αυτής της παρεμβολής, ώστε να κατευθύνει τη συνείδηση των μελών της προς μια κατάσταση αρχέγονης απλότητας – «*Αληθινά σας λέγω: εάν δεν μεταστραφείτε και δεν γίνετε σαν τα παιδιά, δεν θα εισέλθετε στη Βασιλεία των Ουρανών...*»² – και να δημιουργήσει έτσι τις ιδανικές συνθήκες για την υποδοχή σπινθήρων και αστραπών Γνώσης ανώτερης τάξης.

Γι' αυτό η Μύηση συχνά προτιμά, αντί εκείνων με τα εντυπωσιακά και πομπώδη βιογραφικά, ανθρώπους ταπεινούς και ελάχιστα προικισμένους με εκείνο το πληροφοριακό και εγκυκλοπαιδικό φορτίο που μακροπρόθεσμα κινδυνεύει να καταλήξει σε ένα είδος υπερτροφικού εγωιστικού παραληρήματος, ένα παραλήρημα ενίοτε επιδέξια καλυμμένο από μια ψευδή καλοπροαίρετη, ψευδο-πατερναλιστική στάση, η οποία παίρνει τα σκοτεινά χρώματα της υποκρισίας, της αλαζονείας και της ξερολατρίας.

Η Μύηση γεννιέται από την ατομική ανάγκη να κατανοήσουμε τα μεγάλα μυστήρια της παρουσίας και της παραμονής μας σε αυτό το επίπεδο της εκδήλωσης: ποιοι είμαστε; από πού ερχόμαστε; προς τα πού κατευθυνόμαστε; αναζητώντας να διακρίνουμε μέσα στον ίδιο μας τον εαυτό τις αντανάκλασεις «κάποιων από τα τέλεια επίπεδα» από τα οποία προερχόμαστε και προς τα οποία επιθυμούμε να επιστρέψουμε.

Φυσικά, δεν αισθάνονται όλοι οι άνθρωποι (άνδρες και γυναίκες) την ίδια χρονική στιγμή την ανάγκη να αναζητήσουν απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα. Για τον λόγο αυτό, η Μύηση απευθύνεται

¹ ΣτΜ: Ονομάζεται Βασιλική διότι ο Μνούμενος γίνεται Βασιλέας Κύριος του εαυτού του.

² Κατά Ματθαίον

άμεσα και ουσιαστικά στο ένα Άτομο και όχι στο πρόσωπο, εννοώντας ως «Άτομο» αυτόν τον εσωτερικό Εαυτό, τη μεταβλητή και αιώνια θεϊκή σπίθα – αντανάκλαση του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων – ενώ το πρόσωπο είναι η μορφή, το περίβλημα μέσα στο οποίο έχει καταπέσει ο Εαυτός.

Το πρώτο (άτομο) συνδέεται με τον κόσμο του Είναι, ενώ το δεύτερο (προσωπικότητα) με τον κόσμο του γίνεσθαι.

Η Μύηση πρέπει, επομένως, να θέτει ως στόχο τη δυνατότητα απελευθέρωσης του Εαυτού από τις εξωτερικές μορφές, από τις ψευδαισθήσεις, από τον χρόνο και τον χώρο, θέτοντας σε λειτουργία εκείνους τους μηχανισμούς που συνοψίζουμε στη ΜΕΘΟΔΟ του V.I.T.R.I.O.L. (*Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem*)³.

Κάθε άλλη ερμηνεία που προέρχεται από διαφορετικές προϋποθέσεις είναι εσφαλμένη και κινδυνεύει να μας κάνει να γλιστρήσουμε στην κατηφορική πορεία της κοινωνικής καλοσύνης, της πολιτικής, θρησκευτικής κ.λπ. δράσης... Όλες αυτές οι συμπεριφορές παρουσιάζουν θετικές και αρνητικές πλευρές, αλλά είναι πάντοτε αναπόφευκτα συνδεδεμένες με μια έννοια της μάζας, η οποία δεν μπορεί να συμβαδίσει ούτε να συνδυαστεί με την υπερβατική αξία που διακρίνει τη Μύηση από κάθε άλλο είδος εμπειρίας⁴.

Για τον λόγο αυτό είναι καλό να υπογραμμίσουμε ότι όλοι οι άνθρωποι (άνδρες και γυναίκες) μπορούν να πραγματοποιήσουν το Μεγάλο Έργο μόνο ένας κάθε φορά⁵. Επομένως, το να μιλάμε για πνευματική λύτρωση των μαζών αποτελεί, από παραδοσιακή άποψη, αντίφαση στους όρους, αν όχι πραγματική ανοησία.

Όταν το Άτομο αρχίζει να αντιλαμβάνεται κάτι διαφορετικό, μια παράξενη ανησυχία, μια λανθάνουσα «Επιθυμία» που δεν του επιτρέπει πλέον να αντλεί ικανοποίηση από τα υλικά, συναισθηματικά και αισθηματικά επίπεδα που του προσφέρει η καθημερινή ζωή, τότε μια ιδιαίτερη δύναμη το ωθεί, μέσα από μια πορεία προσέγγισης – αρχικά ασυνείδητης – προς το επίπεδο του πνεύματος και προς τον μυητικό Οργανισμό που του είναι περισσότερο συγγενής.

Αυτή η μυστηριώδης πορεία, η οποία δεν βρίσκει ορθολογική εξήγηση, φέρνει τον Ακατέργαστο Λίθο κοντά στη Μύηση και την Παράδοση, την πλησιάζει και την οδηγεί στο σημείο και στον τόπο όπου θα λάβει την πνευματική επιρροή που είναι απαραίτητη για να αναπτύξει τη δική του βούληση και να αυξήσει τη συνιστώσα της πνευματικής του φύσης. Διότι όλοι είμαστε Ακατέργαστοι Λίθοι.

Αυτός ο Οργανισμός, προκειμένου να αναγνωριστεί ως έγκυρος και ικανός να μεταδώσει εκείνο που εσωτερικά ορίζεται ως «πνευματική επιρροή», αποφασιστική για εκείνον που θα τη λάβει με σκοπό την εσωτερική μεταστοιχείωση και την πραγματοποίηση του Μεγάλου Έργου, θα πρέπει κατ' ανάγκην να διαθέτει, ως σταθερά σημεία αναφοράς, τις ακόλουθες παραδοσιακές αρχές:

1. ένα νόμιμο και αυθεντικό κορυφαίο κέντρο, ορατή έκφραση της αόρατης κορυφής που βρίσκεται πάνω από όλα και όλους, την οποία ταυτίζουμε ως τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων

³ ΣτΜ: Η πρώτη επιγραφή που συναντήσαμε στην Αίθουσα Στοχασμών πριν τη Μύησή μας. Η ακροστιχίδα αυτή, έχει δημιουργηθεί από τα αρχικά γράμματα επτά λέξεων, οι οποίες συναπαρτίζουν την φράση *Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem*. Η φράση αυτή μπορεί να αποδοθεί στην νεοελληνική γλώσσα ως «Επισκέψου το εσωτερικό της γης και ανορθώμενος θα ανακαλύψεις την Απόκρυφη Λίθο». Περιλαμβάνεται επίσης και στο έργο *AZOTH TΩN ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ* του Άγγλου Αλχημιστή Βασίλειου Βαλεντίνου (1394-1450). Το 1599 εξέδωσε το έργο Αλχημικό έργο «Τα δώδεκα κλειδιά» Η εικόνα του Αζώθ περιγράφει αναλυτικά μέσα στα εντυπωσιακά του μέρη την πορεία του Μεγάλου Έργου μέχρι τον Χυμικό Γάμο του Μυημένου, ο οποίος είναι και η τελείωση της μυητικής διαδικασίας σύμφωνα με το ομότιτλο έργο των πρώτων Ροδοσταύρων. Ο Βασίλειος Βαλεντίνος δεν έχει καμία σχέση με τον Γνωστικό Βαλεντίνο του 2^{ου} μ.Χ. αιώνα.

⁴ ΣτΜ: Ο ορισμός της Μύησης θα μπορούσε να θεωρηθεί και ως αντίθετο της νοοτροπίας της μάζας..

⁵ ΣτΜ: Δηλαδή ατομικά. Γιαυτό και οι αυθεντικές μύησεις δεν είναι ποτέ ομαδικές, αλλά ατομικές.

– μια καθαρά μεταφυσική έννοια, διαποτισμένη από βαθύ θεϊσμό, που σημαίνει μια Παρουσία η οποία βρίσκεται στην αρχή, στο μέσο και στο τέλος και επηρεάζει κάθε συμπεριφορά μας και κάθε πράξη μας·

2. έναν μνητικό «θυσιαστικό» Τύπο, ο οποίος εκφράζεται σε όλους τους βαθμούς του Οργανισμού, όπου ο όρος «θυσιαστικός» πρέπει να νοείται με την ανώτερη και υπερβατική έννοια της απελευθέρωσης από τους ανθρώπινους και εσωτερικούς παθιασμένους περιορισμούς και ποτέ ως αιματηρή ή βίαιη πράξη συνδεδεμένη με παράλογες εξωτερικές πρακτικές, οι οποίες μοιραία και χωρίς επιστροφή οδηγούν στην τρέλα, στον ψυχισμό ή, ακόμη χειρότερα, στην υποδούλωση σε επικίνδυνες, καταστροφικές και κακόβουλες οντότητες· και

3. μια βαθιά *Fides* (Πίστη) εκ μέρους των μελών του Οργανισμού στον οποίο εισέρχονται, απέναντι στην κορυφή και σε ολόκληρη την Πυραμίδα, ένα ισχυρό σύμβολο που εκφράζει την αρμονία των παραδοσιακών αρχών της εξουσίας και της ιεραρχίας, καθώς και τον αναγκαίο αμοιβαίο σεβασμό μεταξύ των μερών στις αντίστοιχες και διαφορετικές λειτουργίες που τους έχουν ανατεθεί.

Η κορυφή πρέπει πάντοτε να εκφράζει την παραδοσιακή αρχή σύμφωνα με την οποία το Φως έρχεται από ψηλά. Θα πρέπει να είναι *ad vitam* (ισόβια), επιβεβαιώνοντας έτσι τη νομιμότητα και την αυθεντικότητά της. Δεν μπορεί να εκλέγει η ίδια τον εαυτό της, αλλά πρέπει να έχει επενδυθεί στις λειτουργίες της άμεσα από τη βούληση της προηγούμενης κορυφής⁶, η οποία, περνώντας στη Μεγάλη Αιώνια Πυραμίδα, θα της μεταδώσει τη *Virtus* (Αρετή) της οποίας ήταν φορέας.

Ο μνητικός Τύπος θα πρέπει να τελείται ενεργοποιώντας το ανερχόμενο κανάλι της *Fides* (πίστη), σε συνδυασμό με το κατερχόμενο κανάλι της *Virtus* (αρετή), κατά μήκος του οποίου η Επικαλούμενη Ανώτερη Δύναμη – εν προκειμένω ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων, μέσω της εναρκτήριας επίκλησης – θα «κινηθεί», καθαρίζοντας και αφυπνίζοντας σε καθέναν από τους παρόντες, ανάλογα με τις ικανότητες και το επίπεδο της ατομικής προετοιμασίας που έχει επιτευχθεί, αναλαμπές Γνώσης προερχόμενες από καταστάσεις του Είναι, λεπτότερες από εκείνες της συνήθους ύπαρξης· μια εσωτερική αποκάλυψη την οποία ορίζουμε με τον όρο «*secretum*», το αληθινό τεκτονικό μυστικό, ένα *quid* που δεν μπορεί να μεταδοθεί σε άλλους, αλλά αποτελεί το αλάνθαστο κριτήριο ως προς την εγκυρότητα του μνητικού Τύπου.

Μόνο από τη συνάντηση των αξιών της *Fides* των συμμετεχόντων, οι οποίες συνοψίζονται στην πίστη, την τιμή και την αφοσίωση, σε αντιστοιχία με τις αξίες της *Virtus*, που εκφράζουν τη νομιμότητα και την αυθεντικότητα της ορατής κορυφής της Πυραμίδας, εξασφαλίζονται η αποτελεσματικότητα, η εγκυρότητα και η συνέχεια του Τύπου μέσα στον χρόνο.

Ελλείπει έστω και μίας από τις προαναφερθείσες αρχές, ο Τύπος είναι ιερόσυλος και ασεβής.

Ας δανειστούμε, τέλος, για ακόμη μία φορά τα λόγια του Μεγάλου Αδελφού Sebastiano Caracciolo⁷ σχετικά με τις εκφυλιστικές συνέπειες που προκαλούνται από μια εσφαλμένη ερμηνεία του μνητικού Τύπου, της Μύησης και της Παράδοσης:

«Η Μύηση μεταδόθηκε από οργανισμούς που ονομάζονταν “Τάγματα” και “Μνητικοί Τύποι”. Όμως χρειάζεται προσοχή όσον αφορά τα Τάγματα και τους Τύπους. Σήμερα γινόμαστε μάρτυρες μιας έντονης εξάπλωσης δήθεν Ταγμάτων και Τύπων, οργανωμένων από ανθρώπους οι οποίοι, ωθούμενοι από μια ακατάσχετη αντιπαραδοσιακή κίνηση, σφετερίζονται ονόματα, τελετουργίες και ο,τιδήποτε άλλο μπορούν να κλέψουν από πραγματικά Παραδοσιακά Τάγματα και Τύπους, προωθώντας τις απομιμήσεις, τις

⁶ ΣτΜ: Γιαυτό στον ΑΑΑΤΜΜ ο εκάστοτε Ιεροφάντης κληροδοτεί, πριν το πέρασμά του στην Αιώνα Μεγάλη Ανατολή, δια χειρόγραφης διαθήκης τη θέση του στον επιλεγέντα, από τον ίδιο, διάδοχό του.

⁷ ΣτΜ: Μεγάλος Ιεροφάντης 1981-2013

παρωδίες και τις συγχύσεις τους, παραβλέποντας το γεγονός ότι, ενεργώντας έτσι, εξαπατούν τους ίδιους τους εαυτούς τους και όλους εκείνους που τους εμπιστεύονται καλόπιστα.

»Αυτό είναι το σημάδι των σκοτεινών καιρών.

»Ασφαλώς αυτοί, ενώ επικαλούνται τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, εξαπολύουν εναντίον του εαυτού τους και όλων εκείνων που τους ακολουθούν τις δυνάμεις των Εγρηγορόρων των οποίων το όνομα έχουν σφετεριστεί, απελευθερώνοντας κατώτερες δυνάμεις που αργά ή γρήγορα θα τους συντρίψουν.

»Ο εκφυλισμός των λεγόμενων μνητικών ενώσεων, αποτέλεσμα καταχρήσεων και ιεροσυλιών, τις οδηγεί στο να υποστηρίζουν ότι η Μύηση που παρέχουν είναι συμβολική-εικονική και ότι σήμερα δεν είναι δυνατόν να δοθεί πραγματική Μύηση.

»Με αυτόν τον χαρακτηρισμό δικαιολογείται ο εκφυλισμός των ίδιων των ενώσεων, οι οποίες, αναγνωρίζοντας ότι έχουν χάσει κάθε σύνδεση με τον θεϊκό κόσμο, έχουν γεμίσει τα Τυπικά τους με τελετές εις βάρος του Τύπου, ο οποίος σε πολλές περιπτώσεις έχει καταργηθεί ολοκληρωτικά.

»Η Μύηση δεν μπορεί να έχει επιθετικούς προσδιορισμούς· είναι ή δεν είναι. Η εικονική Μύηση δεν έχει ούτε νόημα ούτε σημασία· είναι απλώς μια μυθοποίηση που χρησιμεύει στην καλλιέργεια της ματαιοδοξίας των στολιδιών και των πομπωδών τίτλων. Η έκφραση “εικονική Μύηση” μπορεί, στην καλύτερη περίπτωση, να δώσει την ψευδαίσθηση ότι κάποιος είναι κάποιος, σε εκείνον που είναι ένα τίποτα.

»Άλλα Τάγματα και Τύποι, τα οποία όταν εμφανίστηκαν διέθεταν όλα τα προσόντα ώστε να χαρακτηριστούν “μνητικά”, από τη Γαλλική Επανάσταση και έπειτα προτίμησαν να προβάλλουν στον κοινωνικοπολιτικό κόσμο όλες τις δυνατότητές τους, επιδιώκοντας μια εφήμερη υλική εξουσία και παραιτούμενα από την αληθινή δύναμη της Γνώσης που απορρέει από την καθαρότητα της Μύησης.

»Η Μύηση πρέπει να προκαλεί στο Άτομο μια μεταστοιχείωση, η οποία το κάνει να συνειδητοποιεί τη θεϊκότητα που βρίσκεται μέσα του. Πρέπει να κάνει το Άτομο έναν νέο άνθρωπο και να αποτελέσει το σημείο εκκίνησης της πραγματικής του απελευθέρωσης από τους ανθρώπινους περιορισμούς και την αφύπνιση της θεϊκής συνείδησης.

»Ο αδέξιος και παράλογος αντικληρικαλισμός ενός μεγάλου μέρους των αυτοαποκαλούμενων “μνημένων” έχει κάνει όλους να ξεχάσουν ότι ένας αυθεντικός μνητικός οργανισμός είναι θεϊστικός. Και αυτό σημαίνει ότι ο Θεός είναι η αόρατη κορυφή του μνητικού οργανισμού και ότι τα παραδοσιακά σύμβολα είναι τα συνθετικά σημεία που αποκρύπτουν τα αρχέτυπα των δημιουργικών δυνάμεων της Φύσης και του Ανθρώπου.

»Η Μύηση πρέπει, μέσω του διαλογισμού πάνω στα παραδοσιακά σύμβολα, να αφυπνίζει στο Άτομο την κατανόηση, *sub specie interioritatis*, αυτών των αρχετύπων».